

Dag Daniš: Aký je rozdiel medzi Haščákom a oligarchami

- CZ24 News | 4. února 2021

SLOVENSKO: Na stíhaní podnikateľov – oligarchov je zarážajúci jeden malý detail. Úplatky údajne nedávali, ale prijímali. Od úradníkov. Postavené na hlavu, však?

Možno si spomínate, že po voľbách 2016, keď sa to lámalo medzi pravitou a Smerom, bola rozhodujúcou stranou Dankova SNS. Od jej rozhodnutia záviselo, či bude mať väčšinu Sulík alebo Fico.

Rozhodnutie Andreja Danka bolo rýchle a jednoznačné. Dnes už vieme prečo. Fico mu ponúkal zabehaný výnosný systém, ktorý pripomína feudalizmus.

Povahu tohto režimu ukazuje stíhanie oligarchov Jozefa Brhela, Norbertra Bödöra a Martina Kvietika (ten nebol v pozadí Smeru, ale SNS). Všetci mali spolu so svojimi straníckymi šéfmi vystupovať ako majitelia Slovenska. Neplatilo to len obrazne, ale doslova. Vlastnili štát. Aspoň podľa zistení vyšetrovateľov.

Súkromné úrady

Akcia Mýtnik ukazuje, ako to fungovalo na Finančnej správe. Veľké, miliónové zákazky mali brať priamo oligarchovia (v tomto prípade Jozef Brhel a jeho brat). Menšie do 30-tisíc eur, ktorých boli stovky, sa mali nechať voľne na trhu. No s tým, že úradníci vyberú „provízie“. Teda výpalné. A výnos

odovzdajú oligarchom.

Úradník Fleischer tvrdí, že v roku 2012 dostal od Brhela úlohu rozdeliť verejné zákazky Finančnej správy. Veľké mali ísť vopred určeným firmám. Z menších sa vyberali úplatky. Fleischer ich údajne odovzdával Brhelovi v jeho hoteli Hilton. Veľmi malú časť potom dostali zasvätení úradníci späť ako „odmenu“.

Dôvod: Finančná správa mala podľa výpovedí svedkov patriť oligarchovi Brhelovi. Mal vystupovať ako šéf. Pán.

Medzi SNS a Smerom

K rovnakej schéme sa vyšetrovatelia dopracovali po akcii Dobytkár, pri ktorej zadržali šéfov Pôdohospodárskej platobnej agentúry (PPA) a podnikateľa z pozadia SNS Kvietika. Úradníci si časť úplatkov nechávali a časť odovzdávali vyššie, do rúk Kvietika. Vraj „na systém“.

Podnikateľ Kvietik mal v rámci delby moci dostať do léna PPA – štátnu dotačnú agentúru s rozpočtom 700 miliónov eur.

Keďže išlo o jednu z najväčších štátnych agentúr, o výnosy sa údajne delil s ďalším oligarchom – Norbertom Bödörom, ktorý bol považovaný za vlastníka polície. Podľa svedkov bral Bödör úplatky od úradníkov PPA. A popri tom riadil šéfov NAKA. Dával im úlohy. Keď váhali, zvyšoval na nich hlas.

Jednou z úloh pre policajtov bolo sledovanie Lipšica a Matoviča. Alebo policajné lustrovanie novinárov.

Teda: aj podnikateľ Bödör je stíhaný za korupciu. Konkrétne za prijímanie úplatkov.

Haščákove sny

Celkom iným prípadom je stíhanie zakladateľa Penty Jaroslava Haščáka. Aj on je považovaný za jedného z „majiteľov Slovenska“. Na oligarchov sa však nechytá...

Haščák bol spájaný s viacerými korupčnými kauzami, no vo všetkých vystupoval ako ten, kto mal úplatky ponúkať. Nie brať.

Dnes je stíhaný za to, že údajne dal úplatok bývalému dôstojníkovi SIS Arpášovi za upratanie kauzy Gorila.

Kauza Gorila zas bola o tom, že podplácal šéfov Fondu národného majetku a ministra hospodárstva Malchárka. V tomto bol Haščák „stará škola“. Ak niečo chcel, musel si to kúpiť. Takmer sa žiada dodať, že poctivo.

Oproti oligarchom mal totiž jednu principiálnu nevýhodu. Nebol vnútornou súčasťou systému. Nepatrila mu vládna strana. Čiže nemal automatický nárok na povolebné delenie koristi. Ak chcel mať vplyv na ministerstve zdravotníctva, musel si to „vybaviť“. Raz s Uhliarikom z KDH, potom s Paškom (Širokým) zo Smeru.

Slovom, Haščák mohol len snívať o tom, že za ním budú chodiť štátni úradníci, aby mu odovzdávali úplatky. Oni jemu. Nie on im.

V službe

Asi netreba dodávať, že podstatou režimu za Ficovej vlády bolo servisné nastavenie politických strán.

Boli súčasťou obchodného impéria oligarchov. Po voľbách si potom štátne podniky, banky, úrady a miesta vo vláde delili podnikatelia, resp. sponzori. Nie politické strany a ich členovia. Tí na to nemali dosah.

Oligarchovia si namiesto „svojich“ úradníkov kúpili celé strany. A cez ne celý štát.

Samozrejme, konečné slovo mali predsedovia strán. Fico predsa nerobil a nerobí nikomu poskoka. Na stretnutiach s multimilionármi v Hiltone mal autoritu šéfa. Lenže – Fico za stolom nezastupoval stranu (a jej záujmy). On ju len využíval. Ako nástroj, ktorý z neho urobil súčasť „zlatého klubu“. Feudálneho pána po boku Výboha, Bödöra, Širokého, Brhela...

Aby sme si nerobili ilúzie, aj za vlády SDKÚ dostávali sponzori a veľkopodnikatelia do rúk štátne firmy, štátne banky a vplyv na úradoch. Takto, žiaľ, funguje „moderná politika“. A nielen na Slovensku, v každej spoločnosti ovládanej peniazmi. Teda finančnou aristokraciou.

Za Ficovej vlády sa však z politiky vytratili posledné zvyšky rovnováhy medzi súkromným a verejným. Zvrhlo sa to na ukážkový oligarchický režim, kde štátnu kasu ovládala hrstka najsilnejších hráčov. A v ktorom ešte aj daňová správa a NAKA patrili podnikateľom.

Za toto by mali zaplatiť nielen oni, ale aj ich „kolegovia“. Tí, čo počas volieb pravidelne predstierali, že sú socialisti.

Zdroj: <https://www.postoj.sk/>